СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И СТАНОВИЩА ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ ПО ПРОЕКТ НА ПОСТАНОВЛЕНИЕ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 136 НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ ОТ 2015 Г. ЗА СЪЗДАВАНЕ НА НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ ПО АНТИКОРУПЦИОННИ ПОЛИТИКИ

№	Организация/потребител /вкл. начина на получаване на предложението/	Предложения и становища	Приети/ неприети	Мотиви
1.	**Български институт за правни инициативи** **/постъпило по електронна поща/**	1. Необходимостта за изменение на Постановление № 136/2015 на Министерския съвет е обяснена с препоръките на Работната група за публичен интегритет и антикорупция (PIAC) към Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР). Препоръките на ОИСР са и формалния повод за съкратения срок за обществени консултации по Проекта, обяснен с „необходимостта да бъде отчетен напредък по препоръките в рамките на годината“. Използването на този аргумент, за съжаление, за пореден път показва трайно наложилия се модел на работа на администрацията и органите на Република България, при който водещ е не интереса на българските граждани, в случая – нуждата на българското общество от създаването и прилагането на работещи и проактивни антикорупционни политики – а „отчитането на напредък“ пред различни международни субекти. Как иначе би могло да бъде обяснено противоречието между досегашното de facto „замразяване“ на дейността на НСАП от една страна и спешното приемане на промени в неговия устройствен акт, от друга. Историята е показала, че подобен подход рядко води до качествени резултати. Съкратеният срок за консултации по проекта, обоснован с несъществуваща извънредност, a priori ограничава възможността за качествено обществено обсъждане. Това противоречи на т. нар. whole-of society подход, възприет именно от ОИСД1, като средство за максимално ангажиране на обществото за създаване на култура на изискване на почтеност (integrity) от публичните власти и нетърпимост към корупционните процеси.	Приема се по принцип.	В случая визирания интерес на обществото и необходимостта от възстановяване на работата на съвета съвпадат. Характерът на проекта на акт не притежава висок регулативен интензитет и съкратеният срок е оправдан.
		2. Важна промяна, която се предлага в ПМС 136 е изменението на чл. 4, ал. 2 на ПМС 136 (§ 1, т. 2 от Проекта). С него за председател на НАСАП се определя министъра на правосъдието, вместо министър-председателя, както е в момента или заместник министър-председател, както беше в	Не се приема.	Законът за администрацията предвижда консултативните съвети към Министерския съвет

		постановлението преди последните промени от 2022 г. Считаме това за погрешно. НСАП е междуведомствен формат, чиито функции са свързани с координацията и мониторинга на антикорупционните политики в нормативен и практически смисъл. Председателстването на съвета от министър-председателя гарантира по-добре равнопоставеното участие на различните министерства и независими органи в Съвета, отколкото това би направил един ресорен министър. Назначаването на министъра на правосъдието за председател може по естествен път да наклони везните на Съвета към ведомствената логика на повереното му министерство. Особено чувствително този организационен проблем би се проявил в случаи, при които НСАП трябва да следи и взаимодейства с органи в пряка оперативна или субординационна връзка с Министъра на правосъдието.		да се председателстват от член на Министерския съвет. Проектът на акт предвижда в седем-дневен срок от провеждането на заседание на съвета министър-председателят да бъде информиран за резултатите от заседанието.
		3. На следващо място смяната на министър-председател с ресорен министър за председател на Съвета изглежда да демонстрира, че антикорупционните политики не изглежда да бъдат приоритет на правителството, въпреки декларираното желание за това в мотивите за предложените изменения и въпреки увеличение на заплатите на служителите в антикорупционните органи с над 50 %, предложено в бюджета за 2026 г. Напротив, готвената смяна на лидерството в Съвета е по-скоро сигнал към гражданите, че нито НСАП, нито битката с корупцията ще излязат от формализма и имитацията на дейност.	Не се приема.	Няма пряка връзка между председателя на съвета и твърдението, че антикорупционните политики не изглежда да са приоритет на правителството. Дори напротив - възстановяването на дейността на съвета потвърждава това.
		4. Предложената промяна е и малко изненадваща, на фона на отправените към България упреци, за все още неокомплектованата Комисия за противодействие на корупцията и задържаните малко над 200 млн. евро от второто плащане по ПВУ, именно поради това.	Липсва предложени е.	
		5. Предлага се текстът на чл. 4, ал. 2 да се запази в сегашния си вид.	Не се приема.	Аргументите са посочени по-горе,
		6. В предложените изменения липсва яснота какво ще бъде взаимодействието на НСАП с Комисията за противодействие на корупцията (КПК). Включването на представител на КПК като член на НСАП (§ 1, т. 5, в от Проекта) по никакъв начин не отговаря на препоръката на ОСИР, цитирана в мотивите, а именно, че следва да се	Приема се по принцип.	Проектът на акт е подзаконов нормативен акт, който урежда основната рамка на функционирането на съвета. Включването на представител на КПК в

		изясни начина на това взаимодействие между Съвета и основния антикорупционен орган.		съвета е единственото възможно, което може да се уреди с проекта на акт. Този акт не изчерпва формите на междуинституционално сътрудничество.
		7. На следващо място включването на представител на прокуратурата, определен от Главния прокурор, за член на НСАП е проблематично, с оглед настоящата ситуацията на и. ф. главен прокурор на Република България в правния мир. В началото на м. октомври общото събрание на Наказателната колегия на Върховния касационен съд (ВКС) прие в свое разпореждане, че и. ф. главен прокурор Сарафов *de facto* не е такъв, поради нетърпимост на тази ситуация със закона. По-късно същия месец тричленен състав на Апелативен съд София издаде определение със същия смисъл. Поради съдебната воля, и поради законовата невъзможност Борислав Сарафов да е легитимен и. ф. главен прокурор, предложението представителят на прокуратурата в НСАП да бъде предлаган от главния прокурор, прави неговото участие нелегитимно. Така на практика се подлага на съмнение изпълнението на първата цитирана в мотивите препоръка на ОИСР, а именно *„незабавно възстановяване на дейността на НСАП“*. 8. Предлага се текстът на т. 9а да бъде само *„Представител на прокуратурата“*.	Не се приема.	
		9. На последно място, но не и по значение за гражданите, предложените изменения не предвиждат нищо за подобряване на публичността и отчетността на НСАП, които съгласно препоръките на ОИСД включват годишни публични доклади за дейността на Съвета и неговата оценка за реално постигнатите измерими резултати в борбата с корупцията.	Не се приема.	Съгласно чл. 3, ал. 2 от ПМС № 136 от 2015 г. съветът отчита дейността си пред Министерския съвет. Съгласно чл. 22, ал, 4 от Закона за администрацията съветите представят ежегоден доклад за дейността си пред Министерския съвет. Информация за дейността на съвета ще

				се публикува в страницата на съвета в раздел „Консултативни съвети“ на Портала за обществени консултации. Възстановяването на дейността на съвета позволява повишаването на публичността в неговата дейност.
		10. В заключение се счита, че проекта за изменение на ПМС 136 е реактивно действие, при което препоръките на ОИСР се използват за мотив непоследователно и селективно.	Липсва предложение.	